

a f s j u n g n a

vid

G E N E R A L S K A N

CONSTANTIA WILH. RAMSAYS

J o r d f ä s t n i n g

i Helsingfors Stads Lutherska Kyrka

den 12 Februarii 1839.

HELSINGFORS,

TRYCKT HOS J. C. FRENCKELL & SON.

Imprimatur.

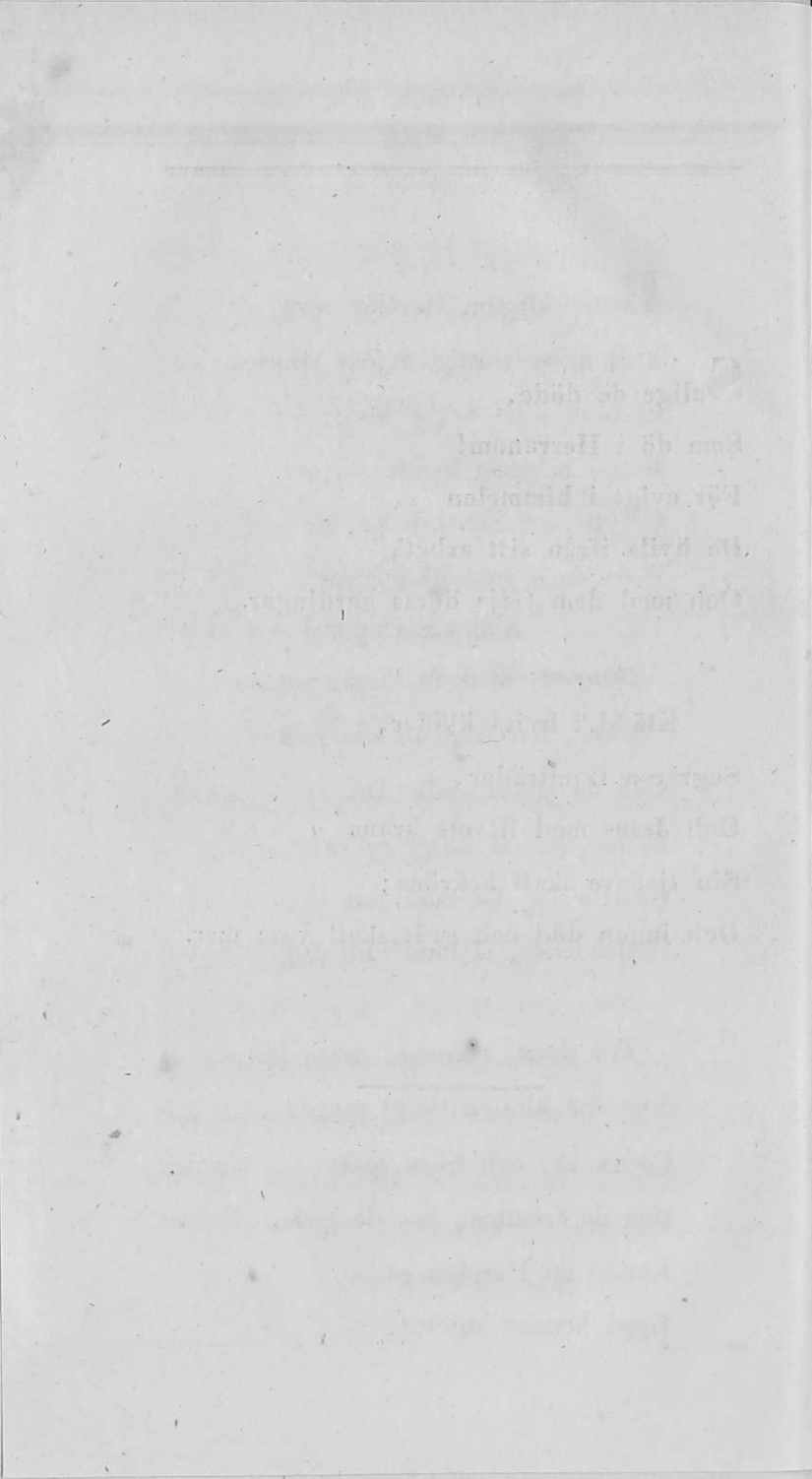
A. J. BACKMAN.

Salige de döde,
Som dö i Herranom!
För evigt i himmelen
De hvila ifrån sitt arbet',
Och med dem följa deras gerningar.

Klädd i hvita kläder,
Segraren framträder,
Och Jesus med lifvets krans
Sin tjenare skall bekröna;
Och ingen död och gråt skall vara mer.

Bitter klagan, tröstlös sorg
Vid t kring många nejder spørjes.
Ej blott i de högas borg,
Men i mången hydda sörjes:
O! en mor här kall på bår
Bäres bort från lifvets vår.

Mången, mången klagar nu:
"Herre, hvi från all sin lycka,
Och de späda, ville Du
Henne ren så tidigt rycka!
Hvarför tog Du icke mig
Hellre bort, O Gud! till Dig?"

Tro dock, menska, deras lön,
Som för himlen tidigt mogna,
Döden är: och huru skön
Hos de fromma, hos de goda,
Kunde du i friden se
Uppå hennes anlete!

Trösta, milde Gud! den mor,
Som så ofta ren Du pröfvat,
Att hon icke hopplös tror,
Att Din vrede blott Du öfvat;
Men, i hvad hon ägt och mist,
Ser Din kärlek först och sist.

O! låt korset ej så ner
En förkrossad make trycka,
Att Ditt råd han icke ser
I sin sorg, som i sin lycka;
Men, då tåligt han det bär,
Lyckan återgälda lär.

Du uti din fadersfamn
Tar de moderlösa späda,
Som knapt nämnt sin moders namn,
Af dess blick ej mer sig gläda.
Din försyn dem ger, hvad här
Ensamt oersättligt är.
